F R I F A G B E V E G E L S E

Nr.20 2. årgang 23.mai 1942.

KAMERAT!

De siste massearrestasjoner med innesperring av flere hundrede uskyldige mennesker som gisler, viser den indre spenning som preger nasismen på det nåværende tidspunkt.

På den ene siden har dagens brutale makthavere måttet foreta en ynkelig retrett i hakekorstoget mot kirken og lærerne og de har måttet dekke over nederlaget i spørsmålet om arbeidssambandet med et innholdsløst møte, hvor den såkalte sosialminister gjorde forvirringen [illegible] fullkommen med hensyn til de fremtidige planer. På den annen side har NS og tyskerne satt i verk en skjerpet terroraksjon overfor gode nordmenn i et omfang som virker helt forferdende. Som påskudd har de benyttet de skuddene som gjorde ende på hirdmannen og grensepolitimannen Per Christensen. Dette er nøyaktig samme fremgangsmåten som tyskerne benyttet seg av i sin kamp om makten. For å dekke over bevegelsens mangel på ide og innhold, begikk de tyske nasister de groveste provokasjoner for å skaffe seg martyrer. Enhver individuell, uoverlagt handling fra deres motstanderes side - den være seg bevisst eller provosert - ble øyeblikkelig utnyttet til masseterror og den mest uhemmede brutalitet. Dermed søkte de å lamme motstanderens kampevne ved å spre redsel og død omkring seg. Metoden har hittil vært lite anvendelig i kampen mot det norske folk. På tross av alle provokasjoner, rettskrenkelser og brutale overgrep, har den norske fronten kjempet sin kamp med rettens midler i stille passiv motstand. Arbeiderklassen, som dog råder over virkningsfulle, ja avgjørende maktmidler og som i sin årelange strid for sosial rettferd besidder stor kamperfaring, har også avholdt seg fra aksjoner som på det nåværende tidspunkt bare vil styrke motstanderen. Både i vår egen publikasjon og i alle andre organer for den nasjonale reisningen har det hele tiden vært advart mot individuelle aksjoner, fordi disse bare vil gi nasistene en kjærkommen anledning til å skjerpe terroren og øke arrestasjonenes antall og således svekke frihetsfronten tilsvarende.

Det er klart at det nos mange av dem som har en bror eller far eller en god kamerat innesperret i Gestapos fengsler brenner et hat til nasismen, som lett kunne komme til utbrudd, hvis ikke samtidig ansvaret og plikten overfor den f e l l e s kamp var så fremherskende som tilfelle er.

Episoden på svenskegrensen blir av mange påstått å være satt i scene av nasistene selv, fordi NS gjennom de siste massearrestasjoner ønsket å dekke over sine nederlag på andre fronter. Vi vet ikke om dette er riktig, men vi vet at det i tilfelle er nøyaktig etter den vanlige nasistiske oppskriften. Og vi vet at individuelle forsøk på å ta seg selv til rette aldri vil få plass i det norske folks kamp for friheten.

- v V v -

DE BRITISKE ARBEIDERE

sendte i anledning den norske frihetsdagen denne hilsen til de norske arbeidere: "Millioner av organiserte arbeidere i Storbritannia sender sine norske kamerater og allierte en hjertelig hilsen med broderlig sympati og oppmuntring. De vennskapsbånd og den samfølelsen som alltid har bestått mellom oss, er blitt styrket ved den modige og faste holdning i de prøvelser dere har måttet bære. Vi beundrer de norske menn og kvinner som fortsetter å kjempe for friheten under brutal forfølgelse, mot en grusom og nådeløs fiende. Sammen med dere minnes vi deres fallne kamerater Viggo Hansteen og Rolf Wickstrøm og de mange andre som har ofret sitt liv for de idealer om menneskelig broderskap, rettferdighet og frihet, som knytter oss sammen i ubrytelig samhold om det felles mål. Disse idealer, som er helliget til så store ofre og er båret oppe med så utrettelig arbeid, vil seire til slutt, og det heltemotige norske folk skal få se sin frihet gjenfødt. Deres demokratiske styreform, deres fagbevegelse og koop-

Som fagforeningsfolk føler vi oss stolte over at vi har kunnet . Deres ledere med å gjenreise Deres organisasjon på vår frie jord, har fått så mange hugg av den samme fiende som overfalt Deres vak. Vi er dypt takknemlig for samarbeidet med Deres regjering, med Dere delsflate og Deres organisasjoner for handel og industri som på vår jord fremdeles utøver en gjerning på vegne av Deres uovervunne og uov vinnelige folk. Til hele det norske folk, til dere kjære kamerater og tapre venner går våre tanker på Norges dag. Vær ved godt mot! Friheten dag nærmer seg!

- V -

LANDSORGANISASJONEN,
dvs. dens komis.ke leder, har besluttet at tillitsmenn som er arrestert skal fratas sine verv innenfor forbundene eller institusjoner som har direkte tilknytning til disse.
Vi skulle tro at "beslutningen" ikke egentlig vil skape noen sorg hos de tillitsmenn som den vil ramme. Arresterte og andre hederlige tillitsmenn har i virkeligheten ikke noe høvere ønske enn hurtigst mulig å komme seg fri fra all befatning med den rasistiske fagorganisasjon.

- V -

ROLF NILSEN,
som den 11. sept. ifjor ble tilsatt som komis.k leder for Norsk Telegraf- og Telefonforbund, er nå sparket ut og avspist med 3 måneders lønn som plaster på saret. Avskjedigelsen fant sted da forbundet sammen med de andre offentlige etaters forbund ble innlemmet i "Forbundet for Offentlige Yrker" under sirkusdirektør Meyers ledelse. - Det er ikke første gang nasistene har måttet kvitte seg med sine uduelige kommisærer, men det pussige er at den komis.ke ledelse stadig og fortsatt ligger på samme lave og behagelige nivå.

- V -

DET ENGELSK-RUSSISKE FAGLIGE SAMARBEID.
På den britiske landsorganisasjons kongress i Edinburgh i september 1941 ble det enstemmig vedtatt et forslag om å innby den russiske fagorganisasjon til dannelse av en samarbeidskomite. Innbydelse ble godtatt av russerne, og straks kongressen var slutt, ble de første forberedelser gjort til et fellesmøte av representanter for den britiske og russiske landsorganisasjon. Møtet fant sted i Moskva i midten av oktober. Den britiske delegasjon bestod av 5 mann, hvoriblant Landsorganisasjonens formann, Wolstencroft, og dens generalsekretær, Walter Citrine.
AVTALEN I MOSKVA. Samarbeidskomiteen holdt sitt møte i Moskva mens kampen raste som verst noen mil utenfor byen. Et grunnlag for videre samarbeid ble oppnådd uten større vanskeligheter. Oppgavene for felleskomiteen ble formulert i følgende 8 punkter:

1. å samarbeide fagorg. i Storbritannia og Sovjetsamveldet for organisering av gjensidig hjelp i krigen mot Hitler-Tyskland.
2. å yte all mulig hjelp til regjeringene i de to land i deres felles kamp.
3. å styrke de industrielle anstrengelser i begge land med det mål for øye å øke produksjonen av tanks, fly, kanoner, ammunisjon og annet krigsmateriell.
4. å fremme leveransene av den mest ustrakte hjelp i form av våpen fra Storbritannia til Sovjetsamveldet.
5. å gjøre bruk av alle agitasjons- og propagandamidler i kampen, såsom presse, kringkasting, film, arbeidermøter m.v.
6. å yte all mulig hjelp til de folkene i de okkuperte land som kjemper for frigjøring fra tysk undertrykkelse, for sin uavhengighet og for gjenopprettelsen av sine demokratiske rettigheter.
7. å organisere den gjensidige hjelp mellom de to lands fagorganisasjoner, og å yte gjensidige informasjoner.
8. å styrke en tilfredsstillende kontakt mellom representanter for fagorganisasjonen i Sovjetsamveldet og Storbritannia gjennom sekretariatet for den britiske landsorganisasjon.

EN DELEGASJON AV RUSSISKE fagforeningsfolk kom så ifølge avtalen til Storbritannia i slutten av desember. Delegasjonen, under ledelse av formannen i den russiske landsorganisasjon, Shvernik, besøkte i løpet av en måneds tid over 60 fabrikker og en rekke gruver, skipsbyggerier, flyplasser m.m. Overalt ble

russerne hilet med begeistring på de massemøter som ble holdt på teatrene de besøkte.

I en tale for tillitsmennene i fagforbundene den 2. januar la Shvernik fram russernes syn på samarbeidet. Han pekte på at den alt overskyggende oppgaven nå var å mobilisere alle krefter til gjensidig hjelp i kampen mot Hitler-Tyskland, å stimulere alle anstrengelser for å øke produksjonen av tanks, fly, kanoner, granater og annet krigsmateriell.

DET SAMARBEID som således er inngledet mellom de to lands fagorganisasjoner er selvsagt i øyeblikket vesentlig preget av de oppgaver krigen stiller. Men det er klart at samarbeidet blir like nødvendig når gjenoppbyggingen skal ta til etter krigen. En må regne med at de motsetningsforhold som tidligere bestod mellom den vesteuropeiske og russiske fagorganisasjon nok vil skape visse vanskeligheter og det tjener ingens interesser å legge skjul på at kommunistenes tidligere manøvrepolitikk utenfor Russland til en viss grad kan hemme gjenopprettelsen av gjensidig tillit. Men når begge parter, som nå er tilfelle, positivt går inn for sammen å løse arbeiderklassens og hele den siviliserte verdens livsproblemer, så kan det ikke herske tvil om at denn felles kamp på liv og død også vil bygge bro over alle kløfter og skape den gjensidighet og solidaritet, som er betingelsen for fremtidig fred og trygg-het i Europa.

- V -

MASSEARRESTASJONENE.

I tillegg til de navn vi offentliggjorde i forrige uke, kan vi idag bringe en ny lang liste over ofrene for nasistenes siste arrestasjonsraseri: Fylkesmann Nordanger, skipsrederne Leif Høegh, Fridtjof Lorentzen, Kåre Schøning, Tschudi, Eitzen, Bjørn Bjørnstad, Kristoffer Olsen, Gunnar Hvattum, kaptein Isaksen, generalkonsul Askvig, i Røde Kors Menich, Hans Nansen, Rønneberg, frk. Kiønig, Harald Gerner, advokatene Einar Corneliussen, Nordgreen, Arne Rygg, Olaf Bjerke, Ivar Alnes, Per Lyhmann, Correzinsky, Nils Werring, Rudolf Arnesen, skipsmeglerne Sverre Wyller og Hjalmar Bjørge, dosent Emil Smith, forfatter Nils Johan Ruud, Seeberg (Thau Reklamebyrå), Jørgensen - Ullern, kjøpmann Kristiansen og slakter Kristiansen (begge Gamlebyen), ligninssjefene Bøckmann og Frost, i Sandvika kjøpmann Stangeby, advokat Erik Muhle, ingeniør Munthe Kaas, Harald Throne Holst, Calle Fürst, sønn av direktør Lea, dr. Juulsrud med 2 sønner og 1 datter og dessuten en lang rekke til både i Oslo og utenbys.

- V -

RADIOAPPARATENE

til de tyske soldatene har en påskrift, som tydelig forteller hvor nervøse de nasistiske ledere er for at soldatene skal få sannheten å vite. Påskriften lyder i norsk oversettelse:

"Avlytting av utenlandske sendere er en forbrytelse mot vårt folks nasjonale sikkerhet. Det vil - etter førerens befaling bli straffet med de strengeste tukthusstraffer. Soldater tenk på dette!"

- V -

"IDRETTSFØRERENS" AVSKJED.

Vi har tidligere nevnt at Reichborn-Kjennerud måtte takke av som idrettsfører og melde seg "frivillig" til østfronten p.g.a. skumle transaksjoner. Idag kan vi ytterligere supplere disse opplysninger. I den tiden han fungerte har Reichborn-Kjennerud brukt flere penger til sitt personlige bruk enn det var bevilget ham til representasjon. Således gikk det i 1941 med omlag 22.000 kroner vesentlig til restaurantregninger, vin og brennevin. Det som betegnet toppen var at idrettsforbundet skulle arrangere et instruksjonskurs, hvortil var bevilget 2.400 kroner. Istedetfor å arrangere dette kurs, drog "idrettsføreren" sammen med 3 kampfeller og 4 "damer" til en hytte ved Geilo, hvor de avviklet instruksjonskurset med å drikke brennevin og synge drikkeviser. Det er slike "idrettslige" formål nasistene bruker de voldige pengemidler til.

- V -

DEN BERYKTEDE

direktør Lauritsen på Lucullus, som nå er innehaver av kafeen Gylna Freden, ble for noen måneder siden arrestert av Gestapo og har siden sittet inne og gjennomgått en kraftig prylestraff. Årsaken var at han hadde forgått seg mot en tysk soldat. Han er også ellers under søkelyset fra de tyske myndigheter, men hans kampfeller direktør Coll og komis.k leder Asch-Stefensen

gjør alt som står i deres makt for å redde Lauritsen.

- V -

FORSYNINGSSITUASJONEN I TYSKLAND.

Vi bringer idag fortsettelsen av den utredning om de tyske forsyningsv som vi påbegynte i forrige uke.:

Som allerede nevnt startet Tyskland krigen med en noe større kreaturbes enn i 1914. Tysklands lagre av hvete og rug ved krigsutbruddet er bere til omlag 6.5 millioner tonn - årsforbruket er rundt 10.5 millioner tonn Høsten 1939 var god i hele det stortyske område. Høsten 1940 var betydel dårligere. Underskuddet mellom produksjon og forbruk er delvis dekket ve nedsettelse av forbruket og delvis ved å ta av lagrene. Nå i mai 1942 er situasjonen den at Tyskland selv sannsynligvis sitter inne med et lager på et par millioner tonn, mens kornforsyningen i de fleste besatte områder se ikke med den strengeste rasjonering kan rekke til årets høst. Dette gjelde således med sikkerhet Norge og Grekenland, samt våpenbroderen Finnland.

- V -

VED AT LANDBRUKSPRODUKSJONEN

omlegges fra animalske til vegetabilske produkter er det mulig med de tilgjenger en rår over å komme fram til en betydelig større kalorimengde. Før krigen dekket Tyskland nemlig bare en tredjepart av sitt kaloriforbruk ved hjelp av animalske produkter. Ved å gå til en omfattende nedslaktning av kreaturbestanden, vil Stortyskland teoretisk kunne makte å skaffe til veie de nødvendige kalorier i form av korn, poteter, kål og grønnsaker direkte beregnet til menneskeføde. Men det vil da automatisk oppstå et overordentlig følelig underskudd av såvel fettstoffer som av enkelte nødvendige egghvitestoffer. Særlig vil fettnøden bli alvorlig. Bare ved hjelp av en oversjøisk import av kraftfor på omlag 4.5 mill. tonn kunne Tyskland i 1938 dekke ca. 55% av sitt fettforbruk ved innenlandsk produksjon. Da fettrasjonene på land har blir nedsatt i samme utstrekning som tilførslene bar falt, har Tyskland måttet tære på opplagte lagre. I de fleste okkuperte land er lagrene allerede oppbrukt. Med unntak av Danmark og Holland rår det i alle besatte områder - såvel som i Finnland - mangel på fett. Da en kan gå ut fra at nå også de tyske fettlagrene er ved å ta slutt, kan en med sikkerhet forutsi at fettknappheten også i selve Tyskland i år vil gjøre seg langt sterkere gjeldende enn i fjor. Tyskland vil i 1942 bli tvunget til å sette ned fettrasjonene til de kvanta som kan produseres innenfor det stortyske maktområde. Den tyske import av smør fra Danmark og Holland vil som følge av at all oversjøisk kraftforimport er stenset og lagrene tømt, i år bli minimal.

- V -

FETTFORBRUKET I TYSKLAND

var før krigen gjennomsnittlig 81 gram pr.dag pr. innbygger. Herav var omlag 30 gram smør og 30 gram flesk. Resten av fettet fikk de gjennom andre næringsmidler, først og fremst melk. Nå prøver en å holde smørproduksjonen oppe ved å kjerne nesten all melken. Bare barn, syke og vordende mødre får nysilt melk. Derved har det vært mulig å øke produksjonen av meierismør, Margarinproduksjonen derimot, som var basert på import av råvarer, er nå på det nærmeste stoppet. Fettmangelen i Tyskland skyldes derfor i øieblikket først og fremst at flesk og nysilt melk forsvinner fra markedet. Men etterhvert som hornkveget slaktes ned, vil også meierismørproduksjonen falle, og det blir da helt umulig å holde smørrasjonene oppe ennå på det nåværende nivå. Hittil har sivilbefolkningen i Tyskland fått 40 gram fett pr. dag, dvs. omlag halvparten av vanlig forbruk. Allerede i løpet av 1942 vil en etter all sannsynlighet ikke kunne utdele mer enn 30 gram, og fortsetter nedslaktningen - hva all sannsynlighet taler for slik som frontlinjene nå står - er det bare et tidsspørsmål når en kommer under 20 gram. Da blir fettsituasjonen omtrent som i 1918. På lang sikt er følelig Tysklands evne til å skaffe befolkningen det absolutte minimum av fett uløselig forbundet med sjøblokadens opphevelse.

- V -

VED FORTSATT STERK NEDSLAKTNING

av kreaturbestanden vil kjøttproduksjonen i 1942 kunne holdes oppe på det nåværende nivå. Før krigen var kjøttforbruket i Tyskland omlag 1 kg pr. individ pr. uke. Nå er rasjonene mindre enn en tredjepart, nemlig 300 gr pr. uke. Egghviteforbruket var omlag 88 gr pr. dag. Produksjonen av

- V -

flesk vil derimot falle voldsomt fordi svinebestanden allerede nå er vesentlig redusert. I Danmark er således svinebestanden alt gått ned til under det halvparten av normalt fra 3 mill. svin til 1.46 mill.

- V -

FISKEFORBRUKET

som i Stortyskland var omlag 260 gr.pr. individ pr. uke har sannsynligvis falt til omtrent en tredjepart. En vesentlig del av fiskeflåtens største båter er omgjort til bevoktningsfartøyer, slik som tilfelle er med 600 av de største norske fiskefartøyene, og krigen hindrer den tyske fiskeflåten å komme ut på mange av de beste feltene. Mangel på brenselsolje gjør seg også gjeldende. Av samme grunner er Tysklands import av fisk fra Norge nå sterkt fallende. Den norske tranproduksjon, som er en god indikator på torskefiskerienes størrelse, var i 1941 ikke mer enn rundt regnet 50.000 tønner, hvilket er omlag det halve av vanlig produksjon. Traneksportørene I Oslo anslo i januar i år årets tranproduksjon til omlag 30.000 tønner. De håpet å få reservert 18.000 tønner til det innenlandske marked, resten går til Tyskland. Det er dog tvilsomt om nordmennene får beholde så meget som 18.000 tønner. Tysklands import av hvalolje er praktisk talt stoppet.

(Utredningen fortsetter neste uke)

- V -

POLITILEGE KRISTENSEN

ble arrestert av det norske statspolitiet 11. mai og innsatt på Bredtvedt. Grunnen er at han i tjenesteskriv til politimester Askvig og Judas Lie har meldt fra om mishandling av fanger under forhør av statspolitiet. Dr. Kristensen gjør oppmerksom på at såvel professor Klaus Hansen, som har undersøkt en av de mishandlede, som statspolitiets lege dr. Hans Eng, kjenner til forholdene. Men en politimann som idag gjør sin plikt - slik som herr Kristensen - vil aldri bli tålt av den sadistiske politiminister. Desparasjonen og redslen for de begåtte misgjerninger driver Judas stadig dypere og dypere inn i forbrytelsen.

- V -

LENSMENNENE FORLATER N.S.

Tidligere fylkesfører Tokle i Romerike skrøt i sin tid av at han hadde fått lokket og truet alle distriktets lensmenn inn i N.S. For en tid siden hadde lensmann Abelvik i Lørenskog fått nok og meldte seg ut. Når har også lensmannen Klevene i Skedsmo sagt takk for seg. Det skal være kirkestriden og metoden med å ta gisler som har vært avgjørende for dem. Det rakner, og det er tegn som tyder på at utmeldelsene gjør et overordentlig sterkt inntrykk på N.S.folkenes på forhånd ødelagte nervesystem.

- V -

DET BLE FLAGGET OVER HELE SVERIGE 17. MAI,

og det ble holdt en mengde Norges-møter og andre tilstelninger som ga uttrykk for det svenske folks solidaritet og medkjensle med Norge. Karlstads-Tidningen skriver i en leder bl.a. "Selv om nordmennenes store masse ikke kan forstå vår handlemåte og vår oppriktighet - tvilen om vårt ærlige sinnelag har dessverre boret seg altfor dypt i våre norske brødres sinn - kan dette ikke hindre oss fra å vise vår sympati, vår beundring og vår ubrytelige solidaritet.

Bare friheten er mulig å leve i

for et "nordisk" sinnelag. Ellers får hvilket folk som helst finne seg i både slaveri og tyranni under en allmektig statsledelse, de kan kalle seg nordiske og ariske, de kan høre til Østens despoter. Bare i frihet er vi oss selv." Artiklen slutter med et varmt ønske og et sikkert håp om at frihetsdag ikke er langt borte for det norske folk - "Dets friske utholden het, dets strålende mot og ukuelige ubøyelighet skal bære frukt. Friheten venter og vinker."

- V -

GRUSOM BEHANDLING.

Tyskerne klager høylydt over "den grusomhet de tyske diplomater har vært utsatt for i Amerika. De ble internert i et hotell, fikk bare gå i hagen et par timer hver dag, og fikk bare lese en eneste avis hver dag. Til sist ble de sendt avsted i en båt som var foreldet og dårlig stelt og

altfor liten for så mange passasjerer. Etter tysk oppfatning er altså dette "grusom behandling".
Det minner ellers ganske svakt om tyskernes behandling av de norske skolelærere, bare med den forskjell at lærerne ikke hadde drevet femte kolonnevirksomhet i tyskernes eget land. Og uttrykket "grusom behandling" er altså tyskernes.

- V -

TIL ENGLAND OG FRIHETEN.
Den danske folketingsmann og tidligere handelsminister, det konservative partis kjente fører, Christmas Møller, har unndratt seg det tyske åket i hjemlandet og er reist til England. Den danske regjering har fått meddelelse om hans reise i et brev som er postlagt i Kjøbenhavn 12. mai, der han sier at han med sin hustru og sønn har forlatt landet.

- V -

I KRINGKASTINGEN FRA LONDON
redegjorde Christmas Møller allerede den 14. mai i en tale for grunnene til sin reise. Han så det som sin plikt å gjøre felles sak med "De frie Dansker", som fra London fører sin kamp mot den tyske undertrykkelsen og for frihet og demokrati. Regjeringen har meddelt at den vil sette Møller under tiltale fordi han uten tillatelse har forlatt landet og stilt seg til rådighet for krefter som ikke følger de retningslinjer den ansvarlige regjering har trukket opp.

- V -

DET ER LETT Å SE
at nettopp det er den danske regjering nødt til å gjøre i sitt fangenskap. I sitt stille sinn ønsker nok hver eneste en av dens medlemmer å gjøre felles sak med Christmas Møller. Han skal de åpen dømmes etter et tillegg i straffeloven, som er utferdiget den 18. januar 1941. Det er én lettelse å høre at han fikk med seg hele familien.

- V -

KOMEDIEN I AULAEN.
Det møte som "minister" Lippestad arrangerte for representanter for fagorganisasjonen og arbeidsgiverne den 13. mai ble en ynkelig komedie. I innbydelsen het det at forbundene og saforganisasjonen skulle sende 5 representanter hver, og at det foruten de komiske ledere burde velges folk fra arbeidsplassen. Det skulle således sammen med representanter for arbeidsgiverne og de nasipamper som alltid må troppe opp ved slike forestillinger, blitt en stor forsamling. Resultatet ble imidlertid svært magert, og møtet hvis hensikt var å dekke over fiaskoen med arbeidssambandet, illustrerte tvertimot tydelig nasistenes nederlag.
Det var meningen at lederne for L.O. og Arbeidsgiverforeningen skulle tale ved siden av Lippestad, men bare den første liret av seg noen tomme fraser, mens det sies at direktør Erlandsen kategorisk hadde nektet å opptre.
Lippestad kom i sitt foredrag med den interessante opplysning at kvinnene nå skulle erstatte mennene i en rekke yrker. Han glemte imidlertid å fortelle at dette skyldtes at tyskerne skal ha den mannlige arbeidskraften.
Videre rettet han en mild kritikk mot de komiske, som han fant opptrådte for lite på møter sammen med arbeiderne. Denne kritikk er fullstendig ubeføyet, da de organiserte arbeidere bevisst holder seg borte fra møter hvor nasipampene viser seg.
Komedien i Aulaen er det beste vidnesbyrd om nasistenes avmakt når det gjelder arbeidslivets organisasjoner. Aldri vil det lykkes NS å oppnå kontakt med arbeiderne og deres tillitsmenn. Den korrumperte og nasifiserte fagorganisasjon vil stå isolert, hatet og foraktet, mens arbeiderklassen fortsetter sin kamp for en

F R I F A G B E V E G E L S E